

Regni titulo olim decorata legitur hæc Provincia, habuitque olim suos Reges, qui Imperium tenuerunt in omnem gentem Bohemorum & Polonorum, fuitque Regnum latissimum ac potentissimum. Circa annum Christi cccio *Zuantocopus* ditione tenebat Moraviam, Bohemiam, Silesiam, Poloniamque, quarum Duces illi parebant. Ipse autem animis sublatis de magnitudine ditionis, Imp. Rom. tributa solvere, quæ aliquandiu solvisset Ludovico Germaniæ Regi, pernegabat. Petitur ergo magno bello, sed ipse quoque magnis reluctatur viribus, tandemque æquis viribus discessum est. Sedebant tum Hungari gens nova, ad repagula, quæ illis Moravorum Rex objectasset, nec erat ulla transcendendi facultas. Imperator qui in animum induxerat, non nisi victor redire a Moravis, undecumque circumspexit auxilia: aperuit transitum Hungaris, immisitque hostem Christianis populis, qui infinitis postea malis Provincias afflixerunt. Sic tum opera illorum usus Imperator suppressit Moravorum Regem, & multis pessundatis atque captis, in fugam eum vertit. Ille elapsus, in profundum solus se recepit, saltum, & projecto Regio apparatu, ad solitarium quandam se contulit, cuius usus contubernio, usque ad finem vitæ eremiticam vitam vixit, & moriturus quis esset aperuit, & in Christi pace quievit. Tunc Bohemia, Polonia & Silesia suum quæque Provincia Ducem constituit, tributum tamen superioritatis agnitione, vel modica pendentes. Eisdem fere temporibus, imperante Græcis Michaele, venit Cirillus Doctor & Apostolus omnium Sclavorum una cum Merodio, & posuerunt fundamentum Christianæ fidei in Moravia, crexeruntque Episcopalem Ecclesiam in Opido Viëlagradensi. ~~Vnde vocatur a Romano Pontifice & correpti, cur sacra celebrarent lingua Sclavonica, responderunt, quia scriptum est, Omnis Spiritus laudet Dominum.~~ Nunc autem Moravia multo inferiori fortuna quam olim contenta, suis deinceps Ducibus, postmodum Marchionibus paruit, hodie distracta: ejus tamen potior pars, ac pene tota Bohemiæ Regibus; reliqua pars aliis Primoribus ac Baronibus subest. Gentis Caput ac Marchionis sedes est *Brunna*, Germanice *Brin*, Bohemice *Brno*. Est & *Olmutzium*, *Olomontium* aliis, Sedes Episcopalis, *Vologradensis* prius dicta. Urbibus præter has plurimis, domibus, mœnibus, turribus, & id genus ædificiis clarissimis abundat: cujusmodi sunt *Zwoyma*, *Radisch*, *Iglavia*, *Nova Civitas*, *Niclosburgh*, *Mons Nicolai*, *Weiskirchen*, *Cremser*, *Boferlit* olim Marchionum sedes, & complures aliæ, quæ in Tabula conspiciuntur. Amnium in Moravia Princeps *Morava* seu *Maravaha*, *Clabrus* Ptolemæo; vulgo *die Marhe*, habetur, qui Olomuzium principem civitatem circumfluit, & ab illa in Pannoniam defluens, in Danubium tandem se suis & adventitiis aquis auctus, exonerat. Hic regioni nomen dicitur indidisse, seu, quod potius crediderim, a Regione sumfisse sibi nomen. Præter hunc præcipui sunt *Theya*, vel *Deins*, *Tharsa* Dubravio, nonnullis etiam *Thysia*. Hic Zuoynam, obitu Sigismundi Cæsaris memorabilem, præterfluit & limitem Maravianæ atque Austriæ statuit. *Igla*, a quo Iglavia Vrbs nomen fortita est, dirimit Maravanos a Bohemis, ac Maravianam quoque ingreditur. Cæterum *Odera* Fluvius haud procul Olomuzio ortus,

Urbes.

Flumina.